

VYHLÁŠKA

ze dne 3. září 2003

o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 78 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 5 odst. 3, § 6 odst. 9, § 8 odst. 5, § 9a odst. 5, § 9b odst. 3, § 17a odst. 10 písm. a), b) a d), § 42 odst. 5, § 51 odst. 4, § 53 odst. 6 písm. b), § 59 odst. 8, § 64 odst. 5 a § 70 odst. 3 zákona a v souladu s právem Evropských společenství: ¹⁾

§1**Předmět úpravy**

Touto vyhláškou se stanoví

- a) konkrétní veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka,
- b) náležitosti žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a náležitosti žádosti o vydání zdravotního potvrzení, náležitosti, dobu platnosti, způsob a postup vydávání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení podle § 6 odst. 1 až 7 zákona a příslušné lhůty pro podání těchto žádostí a pro vydání osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení, podrobnosti vydávání veterinárního osvědčení k přemístění včelích matek, laboratorních zvířat a zvířat cirkusů, podrobnější veterinární podmínky a požadavky na přepravu zvířat a na péči o ně v průběhu přepravy,
- c) podrobnosti umísťování a držení zvířat v izolaci, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umísťováním a držením zvířat v izolaci a v průběhu izolace,
- d) uspořádání, materiální a personální vybavení shromažďovacího střediska, veterinární požadavky na zvířata přijímaná do shromažďovacího střediska, náležitosti žádosti o schválení shromažďovacího střediska a údaje zaznamenávané provozovatelem shromažďovacího střediska,
- e) veterinární požadavky, kterým musí odpovídat budovy, popřípadě jiná zařízení používaná obchodníkem k držení nakoupených zvířat, náležitosti žádosti o schválení obchodníka, způsob ověřování základních znalostí uvedených v § 9b odst. 1 písm. d) zákona,
- f) podrobnosti pro zařazování stád, hospodářství a osob za ně odpovědných do sítě sledování, podrobnosti schvalování veterinárních lékařů pro hospodářství, opatření k zajištění zdraví zvířat a zabránění šíření nákazy v případě, že nebyly dodrženy podmínky sítě sledování,

¹⁾ Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách ovlivňujících obchodování se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 97/12/ES ze dne 17. března 1997, kterou se mění a aktualizuje směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách ovlivňujících obchodování se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 98/46/ES ze dne 24. června 1998, kterou se mění a aktualizují přílohy A, D (Kapitola I) a F směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách ovlivňujících obchodování se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 64/433/EHS ze dne 26. června 1964 o hygienických otázkách produkce čerstvého masa a obchodování s čerstvým masem.

Směrnice Rady 91/497/EHS ze dne 29. července 1991, kterou se mění a aktualizuje směrnice 64/433/EHS o hygienických otázkách produkce čerstvého masa a obchodování s čerstvým masem.

Směrnice Rady 71/118/EHS ze dne 15. února 1971 o hygienických otázkách produkce čerstvého drůbežního masa a jeho uvádění na trh.

Směrnice Rady 92/116/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se mění a aktualizuje směrnice 71/118/EHS o hygienických otázkách produkce čerstvého drůbežního masa a jeho uvádění na trh.

Směrnice Rady 78/1026/EHS ze dne 18. prosince 1978 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného poskytování služeb.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/656/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře.

g) organizaci, obsah a podmínky odborného [kurzu](#) pro odchyt toulavých zvířat a zacházení s nimi, jakož i organizaci a obsah závěrečné [zkoušky](#),

h) náležitosti žádosti o vydání povolení podle § 50 odst. 1 zákona a žádosti o vydání povolení podle § 51 odst. 1 zákona,

i) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora,

j) organizaci, formy a obsah atestačního studia a specializované odborné přípravy veterinárních asistentů, funkce, které mohou být vykonávány v orgánech veterinární správy jen veterinárními lékaři, kteří získali atestaci II. stupně, diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání udělované občanům členských států,

k) náležitosti žádosti o registraci podle § 64 odst. 1 zákona, podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů soukromými veterinárními [techniky](#) a

1) podrobnější postup při uplatňování náhrady podle § 67 zákona a náležitosti žádosti o její poskytnutí.

Veterinární požadavky na chov zvířat

(K § 5 odst. 3 zákona)

§2

(1) Chovatelé v souladu s § 4 zákona vytvářejí příznivé podmínky pro zvířata, jejich zdraví a pohodu z hlediska prostředí, v němž zvířata žijí, jejich ošetřování, [výživu](#), plemenitby, hospodářského a jiného využívání zejména tím, že

- a) chovají zvířata ve stájích, jiných prostorech a zařízeních, jejichž uspořádání, vybavení a kapacita odpovídají veterinárním požadavkům na chov zvířat příslušného druhu a kategorie, a udržují v nich vhodné hygienické a mikroklimatické podmínky, ²⁾ zejména odpovídající větrání, teplotu, vlhkost vzduchu, úroveň hluku a osvětlení,
 - b) chovají zvířata ve stájích, jiných prostorech a zařízeních, v nichž zvířata přicházejí do styku pouze s materiály, které nemohou poškodit jejich zdraví, popřípadě nepříznivě ovlivnit zdravotní nezávadnost jejich produktů a které je možno v případě potřeby řádně vyčistit a dezinfikovat. Elektrická instalace a zařízení musí být udržovány v takovém stavu, aby zvířata nebyla vystavena účinkům bloudivého napětí,
 - c) ošetřují a využívají zvířata způsobem, který odpovídá jejich druhu, kategorii a zdravotnímu stavu a při kterém nedochází k poraněním zvířat a zvířata nejsou vystavována zbytečnému fyzickému nebo psychickému utrpení,
 - d) provádějí nejméně jednou denně kontrolu zdravotního stavu zvířat a v případě zjištění poranění nebo poruch zdravotního stavu poskytují zvířatům neprodleně odpovídající ošetření, a je-li to nutné, zajišťují jim oddělené ustájení a veterinární ošetření,
 - e) poskytují zvířatům dostatečné množství vody a krmiv odpovídajících jejich fyziologickým potřebám a umožňují jim přiměřený pohyb,
 - f) chrání zvířata před nákazami, jinými onemocněními a škodlivými vlivy a činí opatření k ochraně chovu před zavlečením nákaz zvířaty, lidmi, předměty a materiály, které mohou být nositeli původců nákaz,
 - g) činí opatření k ochraně napájecí vody a krmiv před znečištěním a kontaminací nežádoucími mikroorganismy a látkami, které mohou vodu a krmiva znehodnocovat nebo v nich vytvářet produkty škodlivé zdraví zvířat a lidí.
- (2) Jde-li o pastevní chov, musí chovatel v případě potřeby zajistit shromáždění zvířat na vhodně vybaveném místě k provedení zdravotních zkoušek anebo odborných veterinárních úkonů k předcházení a zdolávání nákaz (např. klinické vyšetření zvířat, odběr krve, utracení zvířat).

§3

(1) Chovatelé, kteří jako podnikatelé chovají hospodářská zvířata pro účely podnikání v souladu s § 5 zákona

- a) chrání chovy před nebezpečnými nákazami zvířat
 1. skladováním statkových hnojiv v souladu se zvláštním právním předpisem, ³⁾
 2. vytvářením vhodných podmínek pro nakládání zvířat k přepravě a k jejich vykládání a pro zabezpečení skladů krmiv před zvířaty,
 3. při výstavbě [staveb](#), určených k chovu zvířat, zřízením oplocení a dobře přístupného hnojného a kejdrového hospodářství v souladu se zvláštním právním předpisem, ⁴⁾

²⁾ § 138a odst. I zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. § 55 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

³⁾ Vyhláška č. 274/1998 Sb., o skladování a způsobu používání hnojiv, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 55 vyhlášky č. 137/1998 Sb.

4. při změnách staveb, určených k chovu zvířat, pokud při nich dochází též ke změnám hnojného a kejdrového hospodářství, zřízením oplocení a dobře přístupného kejdrového a hnojného hospodářství; tím nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů o podmínkách povolování staveb,

5. při výskytu nebezpečné nákazy anebo při podezření z jejího výskytu vstupními a vjezdovými dezinfekčními prostředky,

b) dbají o to, aby o zvířata pečovaly osoby, které k tomu mají potřebné znalosti a zkušenosti.

(2) Pro provozovatele chovných a dodavatelských zařízení, ⁵⁾ pro chovatele, kteří chovají podnikatelským způsobem zvířata pro prodej do zájmových chovů, a pro provozovatele zoologických zahrad a cirkusů platí ustanovení odstavce I přiměřeně se zřetelem na druh zvířat, na účel a způsob jejich chovu a na nákazovou situaci.

Veterinární osvědčení a zdravotní potvrzení

§4

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Lhůta pro podání žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete činí alespoň

- a) 2 pracovní dny přede dnem předpokládaného přemístění zvířete, jde-li o zvíře, u kterého byly v posledním měsíci přede dnem jeho předpokládaného přemístění provedeny zdravotní zkoušky nezbytné pro vydání veterinárního osvědčení. Jejich rozsah určí Státní veterinární správa v souladu se stanovenými povinnými preventivními a diagnostickými úkony [§ 44 odst. I písm. d) zákona] předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zdolávání, prováděných v příslušném kalendářním roce (dále jen „povinné preventivní a diagnostické úkony“),
- b) 14 dnů přede dnem předpokládaného přemístění zvířete v ostatních případech.

(2) Zdravotní potvrzení obsahuje údaje, které se týkají označení (totožnosti) zvířete, jeho zdravotního stavu a nákazové situace v místě původu. Jestliže byly zvířeti podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky, obsahuje zdravotní potvrzení též údaje rozhodné pro posuzování ochranných lhůt.

(3) Veterinární osvědčení k přemístění zvířete, jehož součástí je zdravotní potvrzení, osvědčuje navíc údaje o nákazové situaci v kraji, v němž je místo původu zvířete.

(4) Vztahuje-li se na osvědčované zvíře povinnost označování a evidence podle zvláštního právního předpisu,⁶⁾ uvádí se ve veterinárním osvědčení, popřípadě ve zdravotním potvrzení identifikační číslo zvířete a registrační číslo hospodářství shodné s ústřední evidencí. Jde-li o přemístění více zvířat, která se označují při dělenými identifikačními prostředky, je seznam jejich identifikačních čísel součástí veterinárního osvědčení nebo se k němu připojí.

(5) Datum a hodinu přemístění (odjezdu) zvířete může ve veterinárním osvědčení, popřípadě ve zdravotním potvrzení vyplnit chovatel nebo jiná osoba, která zvíře přemísťuje (odesílá).

(6) Není-li stanoveno jinak, činí doba platnosti veterinárního osvědčení nebo zdravotního potvrzení 72 hodin od jeho vystavení; jde-li o přemístění zvířete na nutnou porážku, činí doba platnosti zdravotního potvrzení 24 hodin od jeho vystavení. Krajská veterinární správa nebo Městská veterinární správa v Praze (dále jen „krajská veterinární správa“) však může v odůvodněných případech stanovit jinou dobu platnosti veterinárního osvědčení a vyznačit ji v něm.

(7) Chovatel, popřípadě jiná osoba, která přemísťuje zvíře, předá veterinární osvědčení vystavené k přemístění zvířete novému chovateli, k němuž je zvíře přemísťováno.

(8) Vzor veterinárního osvědčení k přemístění zvířete je přílohou č. 1. Součástí veterinárního osvědčení, popřípadě zdravotního potvrzení k přemístění koně jsou základní údaje o koni a jeho slovní a grafický popis odpovídající požadavkům zvláštního právního předpisu.⁷⁾

§5

(1) Při vystavování veterinárního osvědčení k přemístění včelí matky vychází krajská veterinární správa z výsledků laboratorního vyšetření včelstva na nosemovou nákazu včel, roztočikovou nákazu včel a varroázu.

(2) Při vystavování veterinárního osvědčení k přemístění zvířat cirkusu z trvalého stanoviště (zimoviště) musí být podle pokynů krajské veterinární správy provedeny zdravotní zkoušky požadované metodickým návodem Státní veterinární správy; v době přemístění nesmí být zdravotní zkoušky starší 30 dnů. Součástí veterinárního osvědčení je seznam (evidenční list) všech zvířat cirkusu, který musí být provozovatelem cirkusu průběžně aktualizován se zřetelem k přírůstku nebo úbytku zvířat, jakož i seznam předpokládaných míst působení cirkusu po dobu předváděcí sezóny v příslušném kalendářním roce. Vystavené veterinární osvědčení má platnost pro celou předváděcí sezónu v příslušném kalendářním roce. O příjezdu na místo působení informuje provozovatel cirkusu neprodleně příslušnou krajskou veterinární správu.

⁵⁾ Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 311/1997 Sb., o chovu a využití pokusných zvířat.

⁶⁾ Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Vyhláška č. 357/2001 Sb., o označování a evidenci koní, prasat, běžců a zvěře ve farmovém chovu a o evidenci drůbeže, plemenných ryb a včel.

(3) Provozovatel cirkusu vede pro každé zvíře evidenční kartu, do které zaznamenává datum narození, druh a pohlaví zvířete, údaje o jeho zdravotním stavu a o provedených zdravotních zkouškách; evi denční kartu může nahradit průkaz koně nebo očkovací průkaz šelmy.

(4) Ve veterinárním osvědčení k přemístění pokusných zvířat z chovatelského nebo dodavatelského zařízení se uvádí číslo osvědčení tohoto zařízení.

(5) Veterinární osvědčení k přemístění

a) koní, oslů a jejich kříženců na svod platí nejdéle do konce kalendářního roku,

b) pokusných zvířat z chovného nebo dodavatelského zařízení do uživatelského zařízení platí nejdéle do konce kalendářního roku,

c) násadových vajec do líhně platí od počátku sběru násadových vajec do konce reprodukčního období hejna, přičemž sběr začíná od stáří 22 týdnů a končí ve stáří 62 týdnů drůbeže.

§6

(1) Veterinární lékaři vystavující veterinární osvědčení, popřípadě zdravotní potvrzení musí mít do statečné znalosti platných veterinárních právních předpisů týkajících se osvědčování zvířat. Musí být obecně informováni o pravidlech, která mají být dodržována při vystavování veterinárních osvědčení, popřípadě zdravotních potvrzení, a pokud je to součástí požadavků na veterinární osvědčení, také o druhu a rozsahu šetření, zdravotních zkoušek a vyšetření, jež by měly být provedeny před vystavením veterinárního osvědčení, popřípadě zdravotního potvrzení.

(2) Veterinární lékaři vystavující veterinární osvědčení, popřípadě zdravotní potvrzení nesmí podepisovat nevyplněné nebo neúplně vyplněné formuláře těchto dokladů a nesmí vystavit veterinární osvědčení, popřípadě zdravotní potvrzení týkající se zvířat, která neprohlédli.

(3) Veterinární lékař, který vystavuje veterinární osvědčení, popřípadě zdravotní potvrzení může osvědčit údaje, které byly

a) ověřeny jinou osobou k tomu zmocněnou příslušnou krajskou veterinární správou, nebo

b) získány v rámci výkonu státního veterinárního dozoru nebo prostřednictvím epizootologického sledování.

§7

Veterinární podmínky a požadavky na přepravu zvířat

(K § 8 odst. 5 zákona)

- (1) K nakládání, překládání a vykládání zvířat lze používat jen taková zařízení, při jejichž použití nedochází k poškození zdraví zvířat a není jim způsobována bolest či utrpení.
- (2) Při přepravě zvířat je třeba brát zřetel na požadavky plynoucí zejména ze způsobu přepravy a druhu dopravního prostředku, z velikosti, uspořádání a vybavení přepravního prostoru, jakož i z druhu a kategorie přepravovaných zvířat, jejich vlastností, počtu, hmotnosti a aktuálního zdravotního stavu.
- (3) K přepravě zvířat mohou být použity dopravní prostředky,

- a) které jsou dobře čistitelné, dezinfikovatelné a větratelné,
- b) které mají nekluzkou podlahu a vnitřní stěny konstruovány z vhodného, zdravotně nezávadného a odolného materiálu a které jsou uspořádány a vybaveny tak, aby nedocházelo k poranění zvířat a aby zvířata různých druhů a kategorií mohla být v případě přepravy jedním dopravním prostředkem držena odděleně,
- c) ve kterých mají zvířata dostatečný prostor, aby mohla být přepravována ve své přirozené poloze, a ve kterých mohou být podle potřeby vhodně fixována anebo jinak chráněna před otřesy a nárazy, způsobenými pohybem dopravního prostředku.
- (4) Dopravní prostředky se zvířaty se označují symbolem upozorňujícím na přítomnost zvířat v nich a nesmí být vystavovány nepřiměřeným otřesům a nárazům.
- (5) V přepravním prostoru, v němž se přepravují zvířata, nelze ukládat a přepravovat zboží, které by mohlo poškodit zdraví zvířat nebo nepříznivě ovlivňovat zdravotní nezávadnost jejich produktů.

Izolace zvířat

[K § 6 odst. 9 písm. c) zákona]

§8

- (1) Do izolace se v případech uvedených v zákoně umísťují zvířata, která jsou
 - a) předmětem obchodování s členskými státy Evropské unie (dále jen „členský stát“),
 - b) dovážena ze zemí, které nejsou členskými státy (dále jen „třetí země“),
 - c) přemísťována ze svodu zvířat,
 - d) přemísťována do stáda, v němž je lepší nákazová situace než v původním stádě.
- (2) Zvířata jsou držena v izolaci nejméně po dobu nezbytně nutnou k provedení zdravotních zkoušek v souladu se stanovenými povinnými preventivními a diagnostickými úkony.

§9

- (1) Zvířata, která jsou předmětem obchodování s členskými státy, a zvířata, která jsou dovážena z třetích zemí, mohou být v hospodářstvích držena v izolaci ve stájích spolu se zvířaty v těchto stájích již chovanými. V takovém případě se za izolaci považuje celé hospodářství.
- (2) V ostatních případech jsou zvířata držena v izolaci odděleně za podmínek stanovených krajskou veterinární správou ve stájích, jiných prostorech a zařízeních, které jsou
 - a) dostatečně vzdálené a provozně oddělené od jiných staveb a zařízení sloužících chovu zvířat, jež jsou vnímavá na stejné nákazy jako zvířata v izolaci,
 - b) technicky způsobilé pro chov zvířat a technologicky vybavené pro ustájení zvířat příslušného druhu a kategorie,
 - c) vybavené účinnými prostředky pro dezinfekci dopravních prostředků a osob, jakož i vhodným zařízením pro ukládání konfiskátů živočišného původu,
 - d) chráněné před vniknutím jiných zvířat a zabezpečené před vstupem nepovolaných osob,
 - e) vybavené k provádění zdravotních zkoušek a k odběru vzorků pro diagnostické účely.

- (3) Izolace začíná umístěním posledního ze zvířat, která mají být držena v izolaci; umístění celé skupiny zvířat do izolace se provádí ve lhůtě nepřesahující 5 dnů.

- (4) V průběhu izolace

- a) nesmí být ve stájích, jiných prostorech a zařízeních, v nichž jsou umístěna izolovaná zvířata, umístěna další zvířata,
- b) se provádějí podle pokynů krajské veterinární správy vyšetření zvířat, odběry vzorků k laboratornímu vyšetření, zdravotní zkoušky, ochranná očkování a veterinární léčebné, popřípadě i jiné veterinární odborné úkony.

- (5) Provozovatel stájí, jiných prostorů a zařízení, určených k držení zvířat v izolaci, vede deník izolace zvířat (dále jen „deník izolace“), který obsahuje

- a) údaje

1. o zahájení a ukončení umístění zvířat v izolaci a o zahájení izolace,
2. o prováděných veterinárních odborných úkonech, týkajících se zvířat v izolaci, a o jejich výsledcích,
3. o přemísťování zvířat ze stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou držena v izolaci, na jatky, popřípadě o neškodném odstraňování jejich kádaverů,
4. o provedených veterinárních kontrolách v průběhu izolace a o jejich výsledcích,
5. o ukončení izolace a přemístění zvířat z izolace do chovu,
6. o čištění a dezinfekci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž byla držena zvířata v průběhu izolace,

- b) soupis zvířat v izolaci podle identifikačních čísel, popřípadě způsobem podle zvláštního právního předpisu,

- c) jméno, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu osoby odpovědné za vedení deníku izolace.
 (6) Přílohou deníku izolace jsou veterinární osvědčení a zdravotní potvrzení provázející zvířata umístěvaná v izolaci.

§10

O ukončení izolace zvířat rozhodne krajská veterinární správa na základě výsledků vyšetření, zdravotních zkoušek a laboratorních vyšetření u všech společně ustájených zvířat.

§11

Veterinární požadavky na shromažďovací středisko

(K § 9a odst. 5 zákona)

(1) Shromažďovací středisko musí být

- a) provozně odděleno od jiných staveb a zařízení sloužících chovu zvířat,
- b) vybaveno

1. v rozsahu odpovídajícím stanovené kapacitě zvířat pro nakládání, vykládání a vhodné ustájení, napájení, krmení a nezbytné ošetření zvířat. Toto vybavení musí být snadno čistitelné a dezinfikovatelné,
2. zařízením pro izolaci zvířat a vhodným prostorem pro skladování krmiva a steliva,
3. odpovídajícími prostředky pro čištění a dezinfekci místností a jejich prostorů, jakož i dopravních prostředků,
4. přiměřeným systémem pro odvádění odpadních vod a prostorem na ukládání hnoje,
5. vhodně vybavenou místností pro výkon státního veterinárního dozoru,

- c) zabezpečeno před vniknutím jiných zvířat a vstupem nepovolaných osob,
- d) pravidelně kontrolováno z hlediska dodržování stanovených veterinárních požadavků.

(2) Zvířata ve shromažďovacím středisku musí

- a) být zdravá, přepravovaná způsobem a za podmínek odpovídajících jejich zdraví a pohodě. V době mezi opuštěním hospodářství původu a příchodem do shromažďovacího střediska nesmí tato zvířata přijít do styku s jinými zvířaty, pokud tato zvířata nemají stejný zdravotní status,
- b) pocházet z oblastí, v nichž není z veterinárních důvodů omezeno přemísťování (přeprava) zvířat příslušného druhu.

(3) Žádost o schválení shromažďovacího střediska obsahuje

- a) adresu shromažďovacího střediska,
- b) údaje o majiteli nebo provozovateli shromažďovacího střediska (dále jen „provozovatel“) (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu,⁸⁾ jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu),
- c) stanovení maximální kapacity pro jednotlivé druhy zvířat, pro něž bude shromažďovací středisko užíváno,
- d) zařízení, budovy a prostředky používané k činnosti a doklad o jejich způsobilosti k této činnosti.

(4) Provozovatel shromažďovacího střediska zaznamenává následující údaje:

- a) údaje o chovateli (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu,⁸⁾ jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu), datum příchodu zvířat, jejich počet a kategorii, označení zvířat, jde-li o zvířata individuálně označovaná podle zvláštního právního předpisu,⁶⁾ anebo registrační číslo hospodářství⁶⁾ původu, a registrační číslo dopravce přivázejícího zvířata do shromažďovacího střediska,
- b) údaje o kupujícím (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu,⁸⁾ jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu), datum odchodu zvířat, jejich počet a kategorii, označení zvířat, jde-li o zvířata individuálně označovaná podle zvláštního právního předpisu,⁶⁾ anebo registrační číslo hospodářství⁶⁾ původu, místo určení zvířat a registrační číslo dopravce odvázejícího zvířata ze shromažďovacího střediska,
- c) průběh pobytu zvířat ve shromažďovacím středisku (vyšetření, ošetření, úhyn, úraz),
- d) opisy plánů cesty, veterinárních osvědčení a záznamů o kontrolách,
- e) datum provedení dezinfekce po odchodu zvířat ze shromažďovacího střediska.

(5) Žádost podle odstavce 3 se podává na formuláři odpovídajícím vzoru vydanému prostřednictvím metodického návodu Státní veterinární správy a uveřejněnému ve Věstníku Ministerstva zemědělství České republiky.

(6) Krajská veterinární správa vyhotoví zápis o výsledcích kontroly na místě, týkající se splnění požadavků na schválení shromažďovacího střediska.

§12

Veterinární požadavky na osoby obchodující se skotem nebo prasaty

(K § 9b odst. 3 zákona)

(1) Osoba, která obchoduje se skotem nebo prasaty (dále jen „obchodník“), musí v souladu s § 9b zákona používat pro tato zvířata stáje, jiné prostory a zařízení, jež

- a) se nacházejí v oblasti, která nepodléhá omezujícím či zakazujícím veterinárním opatřením,
- b) mají

1. stanovenou maximální kapacitu pro jednotlivé druhy zvířat, pro něž budou budovy užívány,
2. vhodná zařízení pro nakládání a vykládání zvířat, a je-li to třeba, pro ustájení, napájení, krmení a nezbytné ošetření

zvířat. Tato zařízení musí být dobře čistitelná a dezinfikovatelná,

3. zařízení pro izolaci zvířat a vhodný prostor pro skladování krmiva a steliva,

4. odpovídající prostředky pro čištění a dezinfekci,

c) jsou před použitím vyčištěny a dezinfikovány podle pokynů úředního veterinárního lékaře,

d) jsou pravidelně kontrolovány krajskou veterinární správou z hlediska dodržování stanovených veterinárních požadavků [§ 49 odst. l písm. g) zákona].

8) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Žádost o schválení obchodníka obsahuje

a) údaje o obchodníkovi (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu,⁸⁾

jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu), identifikační číslo a oprávnění, na jehož základě vykonává svou činnost,

b) výčet, popis a umístění stájí, jiných prostorů a zařízení, jakož i prostředků používaných k činnosti a doklad o jejich způsobilosti k této činnosti.

(3) Obchodník zaznamenává následující údaje:

a) údaje o chovateli (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu,⁸⁾

jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu), datum nákupu zvířat, jejich počet a kategorii, označení zvířat, jde-li o skot, anebo registrační číslo hospodářství původu, jde-li o prasata, registrační číslo dopravce přivážejícího zvířata,

b) údaje o kupujícím (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu,⁸⁾

jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu), datum prodeje zvířat, jejich počet a kategorii, označení zvířat, jde-li o skot, anebo registrační číslo hospodářství původu, jde-li o prasata, místo určení zvířat, registrační číslo dopravce odvázejícího zvířata,

c) průběh obchodního případu (vyšetření, ošetření, úhyn, úraz),

d) opisy plánů cesty, veterinárních osvědčení a záznamů o kontrolách,

e) datum provedení dezinfekce budov, datum provedení dezinfekce vozidla po poslední přepravě zvířat, provedené kontroly orgánů vykonávajících státní veterinární dozor.

(4) Krajská veterinární správa ověřuje základní znalosti osob zaměstnávaných obchodníkem o péči o zvířata [§ 9b odst. l písm. d) zákona] z dokladů o jejich odbornosti a dosavadní praxi.

(5) Pro žádost podle odstavce 2 a její schvalování platí obdobně §11 odst. 5 a 6.

§13

Síť epizootologického sledování

(K § 17a odst. 10 zákona)

(1) Je-li zavedena síť epizootologického sledování skotu nebo prasat (dále jen „síť sledování“) na celém území České republiky, zařazují se do ní všechna hospodářství se zvířaty příslušného druhu. Je-li zavedena síť sledování jen na části území České republiky, představované jedním nebo více sousedními regiony (§ 3 odst. 4 zákona), zařazují se do ní všechna hospodářství se zvířaty příslušného druhu v tomto regionu, popřípadě v těchto regionech; přichází-li zvíře do regionu, v němž je zavedena síť sledování, z regionu, v němž tato síť zavedena není, musí splňovat požadavky kladené na zvířata v hospodářstvích zařazených do sítě sledování.

(2) Účastníci sítě sledování musí důsledným dodržováním stanovených podmínek a požadavků napomáhat správnému fungování této sítě. Zjistí-li krajská veterinární správa, že některým z účastníků sítě nejsou tyto podmínky a požadavky dodržovány, učiní odpovídající opatření jak z hlediska účelu a dalšího fungování sítě sledování, tak i se zřetelem na zajištění zdraví zvířat a zdravotní nezávadnosti jejich produktů.

§14

Žádost o poskytnutí náhrady nákladů a ztrát

(K § 70 odst. 3 zákona)

(1) Žádost o poskytnutí náhrady nákladů a ztrát, vzniklých v souvislosti s nebezpečnou nákazou, se podává u Ministerstva zemědělství.

(2) Žádost podle odstavce 1 obsahuje údaje o žadateli (jméno, popřípadě jména, příjmení, trvalý pobyt nebo pobyt,⁸⁾ datum narození a číslo účtu, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, identifikační číslo, daňové číslo a číslo účtu, jde-li o právnickou osobu), registrační číslo hospodářství, nebo jde-li o chovatele včel, registrační číslo chovatele včel.

(3) Žadatel přiloží k žádosti zejména

a) potvrzení krajské veterinární správy o tom, že náklady a ztráty vznikly, popřípadě že zvířata byla utracena, nutně poražena nebo nutně poražena k diagnostickým účelům za okolností, které zakládají nárok na náhradu nákladů a ztrát, a že náklady byly účelně vynaloženy,

b) doklady o výši účelně vynaložených nákladů a o výši způsobených ztrát, jakož i o tom, co mu bylo poskytnuto za zužitkovatelné části těla zvířete utraceného, nutně poraženého nebo nutně poraženého k diagnostickým účelům.

(4) Jde-li o žádost o náhradu ušlého výdělku nebo ušlého zisku, anebo o náhradu zvýšených nákladů na

přechodné ubytování a stravování, přiloží žadatel doklady o výši ztráty na výdělku nebo zisku, anebo o výši vynaložených nákladů na ubytování a stravování.

Oprávnění a odborná způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností

(K § 51 odst. 4 zákona)

§15

(1) Žádost o vydání povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti anebo k provozování podniku, jehož předmětem činnosti je sběr, svoz, neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu (dále jen „asanační podnik“), obsahuje

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, místo trvalého pobytu nebo pobytu⁸⁾ a datum narození žadatele, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu, sídlo, popřípadě adresu organizační složky na

území České republiky a identifikační číslo žadatele, jde-li o právnickou osobu, jakož i jména, příjmení, trvalý pobyt nebo pobyt⁸⁾ a data narození osob, které jsou jejím statutárním orgánem a odborným zástupcem,

b) požadovaný druh a rozsah činnosti,

c) místo výkonu činnosti včetně jeho prostorového uspořádání, technického a hygienického vybavení,

d) jde-li o provozování asanačního podniku, také územní obvod (svozovou oblast) a místo, kde budou konfiskáty živočišného původu neškodně odstraňovány nebo dále zpracovávány.

(2) Pro žádost o vydání povolení k výkonu veterinární asanační činnosti, nejde-li o povolení k provozování asanačního podniku, platí obdobně ustanovení odstavce 1.

§16

(1) Fyzická osoba přiloží k žádosti podle § 15 odst. 1 výpis z evidence Rejstříku trestů,⁹⁾ který nesmí být starší 6 měsíců, doklady o své odborné způsobilosti a vyjádření příslušné krajské veterinární správy podle § 50 odst. 1 zákona.

(2) Právnická osoba přiloží k žádosti podle § 15 odst. 1 výpisy z evidence Rejstříku trestů⁹⁾ osob, které jsou jejím statutárním orgánem a odborným zástupcem, doklady o odborné způsobilosti odborného zástupce a vyjádření příslušné krajské veterinární správy podle § 50 odst. 1 zákona. Výpisy z evidence Rejstříku trestů⁹⁾ nesmí být starší 6 měsíců.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí pro žádost podle § 15 odst. 2 přiměřeně.

§17

(1) Žádost o registraci soukromého veterinárního technika obsahuje

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, místo trvalého pobytu nebo pobytu⁸⁾ a datum narození žadatele,

b) druh, rozsah a předpokládané místo výkonu činnosti.

(2) Žadatel přiloží k žádosti

a) doklady o své odborné způsobilosti,

b) výpis z evidence Rejstříku trestů,⁹⁾ který nesmí být starší 6 měsíců,

c) základní údaje o tom, kde a v jakých podmínkách bude svou činnost vykonávat.

§18

Odborné veterinární úkony vykonávané soukromými veterinárními technikami

Soukromý veterinární technik může samostatně provádět:

a) kastraci samců hospodářských zvířat, kteří netrpí žádnými vadami, a jsou kastrováni za podmínek, podle kterých zvláštní

právní předpisy¹⁾ nepožadují provedení znecitlivění,

b) krácení ocasů u selat, jehňat a štěňat mladších 8 dnů,

c) odrohování nebo tlumení růstu rohů telat za podmínek, podle kterých zvláštní právní předpisy¹⁰⁾

nepožadují provedení znecitlivění,

d) ošetření a úpravu zdravých kopyt a paznehtů hospodářských zvířat,

e) odstraňování ostruh kohoutů během prvního dne života,

f) úpravu zubů savých selat mladších 5 dnů,

g) kauterizaci zobáků hrabavé drůbeže,

h) jednoduché chirurgické zákroky nevyžadující celkové znecitlivění zvířete,

i) označování hospodářských zvířat s výjimkou radiofrekvenční identifikace zvířat,

j) přípravu, vedení a pomoc při porodech zvířat s normálním průběhem,

k) aplikaci koupelí a postřiků, které nejsou vázány na předpis veterinárního lékaře anebo byly pro takto ošetřovaná zvířata veterinárním lékařem předepsány,

l) preventivní podávání vitaminových a minerálních přípravků zdravým zvířatům, pokud tyto přípravky nejsou vázány na předpis veterinárního lékaře anebo byly pro tato zvířata veterinárním lékařem předepsány,

⁹⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů.

¹⁰⁾ Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

m) seřizování a obsluhu veterinárních přístrojů.

Atestační studium

**a specializovaná odborná příprava
veterinárních asistentů
(K § 59 odst. 8 zákona)**

Atestační studium

§ 19

(1) Státní veterinární správa organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů (dále jen „atestační studium“) ve spolupráci s Veterinární a farmaceutickou univerzitou v Brně.

(2) Na základě žádosti lze zařadit

- a) do základní části atestačního studia (atestace I. stupně) veterinárního lékaře, který pracuje nebo hodlá pracovat jako úřední veterinární lékař a má nejméně 1 rok praxe v oboru,
- b) do specializační části atestačního studia (atestace II. stupně) veterinárního lékaře, který získal atestaci I. stupně a má nejméně 3 roky praxe v oboru.

§20

(1) Základní část atestačního studia je společná pro všechny účastníky tohoto studia a je organizována formou týdenních soustředění ke 3 odborným blokům: veřejné veterinářství a ekologie, hygiena potravin a laboratorní diagnostika v hygieně potravin, epizootologie a laboratorní diagnostika v epizootologii.

(2) Specializační část atestačního studia se uskutečňuje ve 4 specializovaných oborech: hygiena potravin, epizootologie, ekologie a laboratorní diagnostika. Zahrnuje výuku v rozsahu týdenního soustředění a vypracování atestační práce. Atestační práce má charakter odborné kvalifikační práce, kterou účastník specializační části atestačního studia prokazuje svou odbornou úroveň ve zvoleném oboru.

(3) Na závěr každé části atestačního studia se jeho účastníci podrobí závěrečné atestační zkoušce (dále jen „atestační zkouška“) před zkušební komisí. Předseda a další členové zkušební komise jsou jmenováni ústředním ředitelem Státní veterinární správy (dále jen „ústřední ředitel“) z odborníků orgánů veterinární správy a Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně. Předseda zkušební komise organizuje její práci a průběh atestační zkoušky a dbá na její úroveň. Součástí atestační zkoušky k získání atestace II. stupně je obhajoba atestační práce.

(4) Ústřední ředitel může vypracování atestační práce a její obhajobu prominout účastníkovi specializační části atestačního studia, který prokáže, že absolvoval studium v doktorském studijním programu nebo obdobné studium a že mu byl udělen akademický titul „doktor“ (ve zkratce „Ph. D.“ uváděné za jménem) anebo titul obdobný.

§21

(1) Ústřední ředitel určuje termín a místo konání atestační zkoušky.

(2) Výsledek atestační zkoušky, o němž rozhoduje zkušební komise hlasováním, se hodnotí: zkouška složena nebo zkouška nesložena.

(3) Předseda zkušební komise vyhotoví o průběhu atestační zkoušky protokol, který podepisují všichni členové komise a ve kterém uvede:

- a) datum a místo konání atestační zkoušky,
- b) jména a příjmení předsedy a ostatních členů komise,
- c) výsledek atestační zkoušky.

(4) Na základě úspěšně složené atestační zkoušky k získání atestace I. stupně je základní část atestačního studia ukončena a Státní veterinární správa vydá účastníkovi tohoto studia osvědčení o získání atestace I. stupně, na základě úspěšně složené atestační

zkoušky k získání atestace II. stupně je specializační část atestačního studia ukončena a Státní veterinární správa vydá účastníkovi tohoto studia osvědčení o získání atestace II. stupně.

(5) Účastník atestačního studia, který atestační zkoušku nesložil, může požádat o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil. Opakování atestační zkoušky lze povolit pouze jednou.

(6) Účastník atestačního studia, který atestační zkoušku nesložil a nepožádal o její opakování nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil, a účastník atestačního studia, který nesložil ani opakovanou atestační zkoušku, absolvuje před další atestační zkouškou znovu atestační studium.

§22

Funkce ředitelů a vedoucích odborných útvarů orgánů veterinární správy, jakož i státních veterinárních ústavů mohou vykonávat jen veterinární lékaři, kteří získali atestaci II. stupně.

Specializovaná odborná příprava veterinárních asistentů

§23

(1) Státní veterinární správa organizuje specializovanou odbornou přípravu veterinárních asistentů (dále jen „specializovaná příprava“) ve spolupráci s Veterinární a farmaceutickou univerzitou v Brně.

(2) Na základě žádosti se zařadí do specializované odborné přípravy osoba s úplným středním vzděláním, která hodlá vykonávat činnost veterinárního asistenta.

§24

(1) Specializovaná příprava se uskutečňuje v následujících oborech:

- a) veterinární kontrola hygieny chovu hospodářských zvířat, zacházení s nimi a veterinární prevence,

- b) veterinární kontrola dodržování hygienických podmínek výroby a zpracovávání živočišných produktů a jejich uvádění do oběhu,
- c) pohraniční veterinární kontrola.

(2) Specializovaná průprava se organizuje v rozsahu nejméně 400 hodin teoretické výuky a nejméně 200 hodin praktické výuky pod dohledem úředního veterinárního lékaře. Teoretická výuka včetně výuky v laboratořích probíhá v zařízeních určených Státní veterinární správou, praktická výuka zejména v hospo- dářstvích, na jatkách a bourárnách (porcovnách), v podnicích vyrábějících a zpracovávajících živočišné produkty, chladírnách, mrazírnách a na dalších místech výkonu státního veterinárního dozoru a zahrnuje i pře- dávání praktických zkušeností z oblasti veterinárního dozoru.

(3) Ústřední ředitel může účastníkovi specializované průpravy, který získal úplné střední vzdělání stu- diem na střední odborné škole veterinárního oboru nebo je absolventem pomaturitního studia veterinárního oboru, prominout odpovídající počet hodin výuky, kterou tento účastník absolvoval v předchozím studiu.

§25

(1) Ve specializované průpravě v oboru

- a) veterinární kontrola hygieny chovu hospodářských zvířat, zacházení s nimi a veterinární prevence získá účastník specializované průpravy zejména základní znalosti anatomie, fyziologie, patologie a patologické anatomie hospodářských zvířat, základní znalosti požadavků na ošetřování, výživu, označování a evidenci, ochranu zdraví a pohody hospodářských zvířat, včetně příznaků nákaz a jiných onemocnění těchto zvířat, zásady podávání veterinárních léčivých přípravků a zjišťování jejich reziduí, znalosti metod a postupů hygienické kontroly chovů hospodářských zvířat, jmenovitě jejich ošetřování, výživy, prostředí, v němž tato zvířata žijí a produkují, a jejich přepravy, provádění některých veterinárních preventivních úkonů a odběru vzorků k laboratornímu vyšetření a základy laboratorní diagnostiky;
- b) veterinární kontrola dodržování hygienických podmínek výroby a zpracovávání živočišných produktů a jejich uvádění do oběhu získá účastník specializované průpravy zejména základní znalosti anatomie, fyziologie, patologie a patologické anatomie hospodářských zvířat, základní znalosti požadavků na ošetřování, výživu, označování a evidenci, ochranu zdraví a pohody hospodářských zvířat, včetně příznaků nákaz a jiných onemocnění těchto zvířat, zásady podávání veterinárních léčivých přípravků a zjišťování jejich reziduí, znalosti metod a postupů zacházení s jatečnými zvířaty, jejich porážení, prohlídky před porážením, prohlídky po porážení, posuzování poražených jatečných zvířat a jejich částí včetně určování a popisu těch, které jsou změněné, určení druhu zvířete prostřednictvím vyšetření typické části jeho těla, hygienické kontroly dodržování podmínek schválení podniků a jiných zařízení a podmínek jejich provozu, jakož i požadavků na balení živočišných produktů, označování jejich zdravotní nezávadnosti a jejich skladování, hygienické kontroly stavu dopravních prostředků a jejich nákladů a odběru vzorků k laboratornímu vyšetření;
- c) pohraniční veterinární kontrola získá účastník specializované průpravy zejména základní znalosti anatomie, fyziologie, patologie a patologické anatomie hospodářských zvířat, základní znalosti požadavků na ošetřování, výživu, označování a evidenci, ochranu zdraví a pohody hospodářských zvířat, včetně příznaků nákaz a jiných onemocnění těchto zvířat, zásady podávání veterinárních léčivých přípravků a zjišťování jejich reziduí, hygieny a technologie výroby a zpracovávání živočišných produktů, jakož i požadavků na balení živočišných produktů, označování jejich zdravotní nezávadnosti a jejich skladování, znalosti dovozních a tranzitních podmínek, provádění kontroly dokladů a totožnosti dovážených, popřípadě provážených zvířat a živočišných produktů, provádění fyzické kontroly dovážených, popřípadě provážených zvířat a živočišných produktů, hygienické kontroly dopravních prostředků a jejich nákladů, opatření v případech nesplnění dovozních nebo tranzitních podmínek a odběru vzorků k laboratornímu vyšetření.

(2) Účastníci specializované průpravy ve všech oborech získají také potřebné znalosti hygieny práce, právních předpisů a administrativních úkonů, které se vztahují k činnosti veterinárních asistentů.

§26

(1) Na závěr specializované průpravy se její účastníci podrobí závěrečné zkoušce (dále jen „zkouška“), která má teoretickou a praktickou část. Zkouška probíhá před zkušební komisí; předseda a další členové zkušební komise jsou jmenováni ústředním ředitelem z odborníků orgánů veterinární správy a Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně. Předseda zkušební komise organizuje její práci a průběh zkoušky a dbá na její odbornou úroveň.

(2) Ústřední ředitel určuje termín a místo konání zkoušky.

(3) Výsledek zkoušky, o němž rozhoduje zkušební komise hlasováním, se hodnotí: zkouška složena nebo zkouška nesložena.

(4) Předseda zkušební komise vyhotoví o průběhu zkoušky protokol, který podepisují všichni členové komise a ve kterém uvede:

- a) datum a místo konání zkoušky,
- b) jména a příjmení předsedy a ostatních členů komise,
- c) výsledek zkoušky,
- d) důležité okolnosti, které nastaly v průběhu zkoušky.

(5) Na základě úspěšně složené zkoušky vydá Státní veterinární správa účastníkovi specializované průpravy osvědčení o získání odborné způsobilosti veterinárního asistenta.

(6) Účastník specializované průpravy, který zkoušku nesložil, může požádat o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil. Opakování zkoušky lze povolit pouze jednou.

(7) Účastník specializované průpravy, který zkoušku nesložil a nepožádal o její opakování nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil, a účastník specializované průpravy, který nesložil ani opakovanou zkoušku, absolvuje před další zkouškou znovu specializovanou průpravu.

§27

Výčet diplomů, vysvědčení (osvědčení) a jiných dokladů o požadovaném vzdělání občanů členských států, kteří se podle zákona považují za veterinární lékaře, jsou uvedeny v příloze č. 3.

Odborné kurzy pro odchyt toulavých zvířat a zacházení s nimi

(K § 42 odst. 5 zákona)

§28

(1) Odborné kurzy pro odchyt toulavých zvířat a zacházení s nimi (dále jen „odborný kurz“) organizuje Státní veterinární správa ve spolupráci s Veterinární a farmaceutickou univerzitou v Brně a Ústřední komisí pro ochranu zvířat.

(2) Odborný kurz se organizuje v rozsahu 30 hodin teoretické výuky a 5 hodin praktického cvičení. Účastník odborného kurzu získá základní znalosti anatomie a fyziologie psů a koček, etologie zvířat, onemocnění psů a koček, zejména se zřetelem na onemocnění přenosná ze zvířat na člověka, znalosti techniky odchytu psů a koček, používaných metod a pomůcek, zdravotních rizik a bezpečnosti práce při odchytu psů a koček, regulace populace psů a koček, zásad zřizování, provozu a kontrol útulků pro odchycená a opuštěná zvířata, jakož i právních předpisů, které se vztahují k odchytu toulavých zvířat a zacházení s nimi.

§29

(1) Na závěr odborného kurzu se jeho účastníci podrobí teoretické a praktické zkoušce před zkušební komisí krajské veterinární správy, která je tříčlenná. Předsedu a další členy zkušební komise jmenuje ředitel krajské veterinární správy v dohodě s předsedou Ústřední komise pro ochranu zvířat z odborníků orgánů veterinární správy, Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně a Ústřední komise pro ochranu zvířat. Jedním z členů zkušební komise je vždy zástupce Ústřední komise pro ochranu zvířat.

(2) Zkouška podle odstavce 1 zahrnuje zkušební test, ústní pohovor a praktickou část.

(3) Výsledek zkoušky, o němž rozhoduje zkušební komise hlasováním, se hodnotí stupni: zkouška složena, zkouška nesložena.

(4) O výsledku zkoušky vyhotoví předseda zkušební komise protokol.

(5) Účastník odborného kurzu, který zkoušku nesložil, může požádat o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících.

§30

Služební průkaz veterinárního inspektora

[K § 53 odst. 6 písm. b) zákona]

Vzor služebního průkazu, jímž prokazuje veterinární inspektor při výkonu státního veterinárního dozoru svou totožnost, je uveden v příloze č. 2.

Závěrečná ustanovení

§31

Zrušují se:

1. Vyhláška č. 286/1999 Sb., kterou se provádějí ustanovení zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), o zdraví zvířat a jeho ochraně, o veterinárních podmínkách dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží, o veterinární asanaci a o atestačním studiu, ve znění vyhlášky č. 399/2001 Sb., s výjimkou § 10 až 16.

2. § 29, § 70 odst. 1 písm. b) bod 3, § 74 odst. 1 písm. b) bod 3, § 81 odst. 3 a v příloze č. 5 částech IV. a V. - způsob posouzení masa a orgánů podmíněně požitelné méněhodnotné (PPM) vyhlášky č. 287/1999 Sb., o veterinárních požadavcích na živočišné produkty, ve znění vyhlášky č. 400/2001 Sb., vyhlášky č. 441/2001 Sb. a vyhlášky č. 269/2002 Sb.

§32

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení, s výjimkou § 13, který nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Ministr:

Ing. **Palas v. r.**